

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.162/2008/3.szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a Márton és Szilágyi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Szilágyi Györgyi ügyvéd) által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Dr. Szemes és Dr. Lampé Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Szemes Tamás ügyvéd által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti székhelyű alperes ellen nemzetközi fuvardíj megfizetése iránt indított perében - mely perbe a felperes pernyertessége érdekében beavatkozott a Hargitai-Mezőfi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Hargitai László ügyvéd) által képviselt **(beavatkozó neve, címe)** alatti székhelyű beavatkozó - a Csongrád Megyei Bíróság 2007. november 21. napján kelt 6.G.40.180/2007/8. számú ítéletével szemben az alperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet **elutasítja**.

Az alperes perköltség fizetésére kötelezését mellőzi és a felperest kötelezi, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 13.000,- (Tizenháromezer) Ft elsőfokú és 20.000,- (Húszezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S :

Az alperes, mint megrendelő és a felperes, mint fuvarozó között 2007. március 15-én nemzetközi fuvarozási szerződés jött létre. A szerződés értelmében a felperes vállalta, hogy két olaszországi telephelyről egy fuvarszöveggel magyarországi rendeltetési helyre árut szállít. Az áru lerakásakor a fuvarlevélen a címzett angolul feltüntette, hogy az egyik műanyag fóliahengereket tartalmazó „palettán” (raklapon) az áruk sérültek. Az áru csomagolásával, sérülésével kapcsolatban kárfelvételi jegyzőkönyv nem készült. A felperes 2007. március 21-én kiállította a 700 EUR fuvardíjnak megfelelő 211.470,- Ft összegű számláját, melyet az alperes nem egyenlített ki.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 211.470,- Ft és ennek 2007. szeptember 13. napjától a kifizetésig járó kamatai megfizetésére. Álláspontja szerint a fuvarfeladatokat megfelelően teljesítette, az áru megbontására a második felrakodási helyen a sofőrje tiltakozása ellenére, a megrendelő telefonon történt szóbeli utasítását követően került sor.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Tagadta, hogy telefonon engedélyezte volna az áru megbontását. Állította, hogy az áruban a szállítás során ismeretlen okból történt átrakodás folytán keletkezett sérülés, amelyre figyelemmel a szállítmányozást tőle megrendelő G... Kft-nek 1.008 EUR kártérítést fizetett, erre hivatkozással beszámítási kifogást terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest 211.470,- Ft és késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy a felek között szállítványozási szerződés jött létre, amely alapján a felperes feladatait teljesítette. Az alperes a felperes kárfelelősségét a Ptk. 506. § (1) bekezdésére figyelemmel alkalmazott, az 1971. évi 3. törvényerejű rendelettel kihirdetett Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről szóló, Genfben, 1956. évi május hó 19. napján kelt Egyezmény (továbbiakban CMR) 17. cikk 1. pontjára alapította, azonban az általa szolgáltatott adatokat nem találta elégségesnek annak bizonyítására, hogy a kár a megjelölt összegben ténylegesen bekövetkezett. A káreseményről nem készült kellő részletességű kárfelvételi jegyzőkönyv és a fuvarokmányokban sem történt a keletkezett kárról kellő részletességű, az összecszerülésre is kiterjedő feljegyzés. Ennek hiányában nem bizonyított a kár tényleges bekövetkezése és annak mértéke, a bizonyítás eredménytelenségét pedig az alperes terhére értékelte. Az előbbiek folytán a felperest nem terhelte a CMR 17. cikk 2. pontjában írt kimentési kötelezettség.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes valóban leszállította az árut, a lerakodáskor azonban a címzett a CMR fuvarlevélen feltüntette a sérülést, melyet a fuvarozó gépkocsivezetője tudomásul vett, arra semmilyen megjegyzést nem tett. Előadta, hogy áru eredeti csomagolásának megbontására a felperes nem kért tőle utasítást, ilyet nem is adott részére. Ha mégis történt részleges átcsomagolás, raklap megbontás, ezért kizárólag a felperest terheli a felelősség. A kárt a F... Kft. az áru kiszolgáltatását követően jelezte a vele közvetlen jogviszonyban álló G... Kft-nek, melyről a felperes is értesült. Megrendelője a paletta sérülése miatt 1.008 EUR összegű kártérítést követelt, melyet 2007. szeptember 26-án megfizetett, ezzel bizonyítási kötelezettségének megfelelően eleget tett. Csatolta a kft. vele szemben kiállított számláját és igazolta a pénz átutalását is.

A felperes és a beavatkozó fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **alapos**.

A felek között létrejött nemzetközi közúti árufuvarozási szerződés alapján a felperes árut fuvarozott Olaszországból Magyarországra. A felek által nem vitatottan a magyarországi címzettnek az áru sérülten került kiszolgáltatásra, a műanyag fóliahengereket tartalmazó egyik paletta megbontott állapotban, a hengerek sérülve kerültek átadásra, melyet a címzett a fuvarlevélen angol nyelven írásban is közölt a fuvarozóval. A felek a perbeli áru sérülésének lehetséges okát eltérően jelölték meg. A felperes állítása szerint az áru a második olaszországi felrakóhelyen sérült meg, amikor a megrendelő telefonon történt szóbeli utasítására figyelemmel tűrni volt köteles, hogy az árut átadó a felrakodáskor megbontsa a raktérben már elhelyezett áruk csomagolását. Az alperes állítása szerint ilyen utasítást sem szóban, sem írásban nem adott, az áruk szabályszerűen kerültek felrakodásra, sérülésük ismeretlen okból út közben, esetlegesen az áruk átrakódása folytán keletkezett.

A CMR 17. cikk 1. pontja értelmében a fuvarozó felelős az áru teljes vagy részleges elvesztéséért vagy megsérüléséért, ha az elvesztés vagy megsérülés az áru átvételének és kiszolgáltatásának időpontja között következett be. A 2. pont szerint a fuvarozó mentesül azonban a felelősség alól, ha az elvesztést, a megsérülést vagy a késedelmet a rendelkezésre jogosult vétkessége, a rendelkezésre jogosultak a fuvarozó vétkességére vissza nem vezethető utasítása okozta. A 18. cikk 1. pontja értelmében a fuvarozót terheli annak bizonyítása, hogy az elvesztés, megsérülés vagy a késedelem a 17. cikk 2. pontjában említett tények valamelyikéből keletkezett. A fuvarozó a 17. cikk 4. pontja alapján akkor is mentesül a felelősség alól, ha a megsérülés azon ténnyel együtt járó különleges veszélyből ered (c./ alpont), hogy az áru kezelését, felrakását, elhelyezését vagy lerakását a feladó vagy a címzett, illetve a feladó vagy a címzett nevében eljáró személyek végezték. A 30. cikk 1. pontja szerint, ha a címzett az árut anélkül vette át, hogy annak állapotát a fuvarozóval együtt megvizsgálta volna vagy a hiány, illetve a sérülés általános természetének megjelölésével fenntartását a fuvarozóval közölte volna, az ellenkező bizonyításig vélelmezni kell, hogy az árut a fuvarlevélben leírt állapotban vette át; a fenntartást külsőleg felismerhető hiány vagy sérülés esetében legkésőbb az átvétel időpontjában kell a fuvarozóval közölni.

Az előbbiekből következik, hogy az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően a címzettnek nem kellett külön vizsgálatot lefolytatnia, jegyzőkönyvet felvennie abból a célból, hogy az áru sérülését a fuvarozóval közölje, a CMR rendelkezései értelmében elegendő volt, hogy ezt a fuvarlevélen jelezte a fuvarozónak. Jelen esetben ez a közlés (angol nyelven) megtörtént, ezt érvényesnek és hatályosnak kell tekinteni akkor is, ha a fuvarozást végző személy nem beszél angolul. Ebből következik, hogy a felperesnek kellett bizonyítani azt, hogy az áru sérülése az olaszországi feladónál történő felrakodáskor keletkezett.

A CMR 8. cikk 1. pont b./ alpontja értelmében a fuvarozó az áru átvétele alkalmával ellenőrizni tartozik az áru és az áru csomagolásának külső állapotát. A 2. pont szerint köteles minden olyan fenntartást megindokolni, amely az árura és az áru csomagolásának külső állapotára vonatkozik. Ezek a fenntartások a feladót csak abban az esetben kötelezik, ha azokat a fuvarlevélben kifejezetten elismerte. A 9. cikk szerint a fuvarlevél - az ellenkező bizonyításig - bizonyítékul szolgál a fuvarozási szerződés megkötésére, a szerződés feltételeire és arra nézve, hogy a

fuvarozó az árut átvette. Ha a fuvarlevél nem tartalmazza a fuvarozó indokolt fenntartását, az ellenkező bizonyításig vélelmezni kell, hogy az áru és annak csomagolása jó állapotban volt, amikor a fuvarozó az árut átvette.

Az előbbiekből következik, hogy ha a fuvarlevélen a fuvarozó nem jelzi az áru csomagolásával kapcsolatos fenntartásait írásban a feladóval, az ellenkező bizonyításig vélelmezni kell, hogy az árut hibátlanul, sérülésmentesen vette át. A Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. A jelen ügyben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a CMR szerint felállított vélelmek ellenére az áru sérülése a második olaszországi helyszínen történt felrakás során keletkezett. E bizonyítási kötelezettségének a felperes annak ellenére nem tett eleget, hogy arra az elsőfokú bíróság - a jogkövetkezményre történt figyelmeztetés mellett - 3. számú végzésében felhívta. Csatolta ugyan a peres felek diszpécseri között a perbeli napon a diszpécser által kezdeményezett telefonhívásokat tartalmazó részletes listát, ez azonban nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a megrendelő alperes telefonon utasítást adott volna a már felrakott áru megbontására, vagy ennek a felperes részéről történő túrésére.

Az előbbiekre figyelemmel a felperes nem bizonyította, hogy az áru sérülése a második felrakóhelyen történő felrakódáskor keletkezett.

Az elsőfokú bíróság eltérő jogi álláspontja folytán nem vizsgálta az alperes által előterjesztett beszámítási kifogás megalapozottságát. Az alperes igazolta a vele szemben érvényesített 1.008,- EUR összegű kártérítés jogalapját és összegszerűségét, és csatolta a kiegyenlítését tartalmazó kimutatást.

A Ptk. 296. § (1) bekezdése értelmében a kötelezett a jogosulttal szemben fennálló egynemű saját követelését, ha a jogszabály kivételt nem tesz, a jogosulthoz intézett vagy a bírósági eljárás során tett nyilatkozattal tartozásába beszámíthatja. A (2) bekezdés szerint a beszámítás erejéig a kötelezettségek megszűnnek.

Az alperes bizonyította, hogy a felperes fuvarozása során a szállított áruk megsérültek. A felperes nem tudta megdönteni az áru sérülésével kapcsolatos jogszabályi vélelmet, amelynek folytán a hibás teljesítésért őt kell felelősnek tekinteni, ugyanakkor az alperes bizonyította az ennek folytán őt ért kár mértékét és annak kiegyenlítését, ezért a beszámítási kifogása alapos.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította.

Az eredményes fellebbezés folytán az ítéletábra a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte az alperes első- és másodfokú eljárási költségeinek megfizetésére. A jogi képviselő munkadíját a 32/2003. (VIII.22.) IM számú rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Szeged, 2008. június hó 6. napján

Szűts Károlyné dr.sk.
a tanács elnöke

Dr. Hámori Attila sk.
előadó bíró

Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
táblabíró